

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LAHDESSA
Iltagaala 28.6.2014 klo 21.30
Esa Luomaranta

Terveiset Israelista! Olimme huhtikuussa ryhmän kanssa viikon matkalla Israelissa. Yhdellä retkellä ajoimme aivan pohjoiseen, Hermon vuoren juurelle. Tuo suuri vuoristo levittäytyy kolmen valtakunnan alueelle, Libanonin, Syyrian ja Israelin. Vaikka vieressä Gennesaretin järvellä mittari näytti 35 astetta lämmintä, Hermonin huiput olivat lumen peitossa. On siellä laskettelurinnekin!

Vuori on huokoista kalkkikiveä. Kuin pesusieni se imee kosteutta itseensä ja luovuttaa sitä. Hermonin uumenista pulppuavat Jordan joen kirkkaat alkulähteet.

Tuolla Hermonin juurella, Jordanin alkulähteillä, on kirjoitettu Psalmi 42. Psalmi on Koorahilaisten virsi. Koorahilaiset olivat Leevin papillista sukua. Heidän vastuullaan oli Jerusalemin temppelin liturgisia tehtäviä, mm. laulunjohtoa ja kuoroesityksiä. He olivat temppelipalveluksen muusikoita, kuorolaisia.

Jostain syystä tämän Psalmin kirjoittaja oli joutunut etelän Juudan maakunnasta maanpakolaisuuteen kauas pohjoiseen, aina Hermonille asti. Hän oli siis kaukana kotoaan, kaukana Jerusalemissa, kaukana temppelistä, ja hän koki olevansa myös kaukana Jumalasta.

Tässä psalmissa 42 kaikuvat ihmisen tunnot, joka kokee olevansa yksin, ahdistunut, Jumalankin unohtama.

Psalmi alkaa, *Niin kuin peura janoissaan etsii vesipuroa, niin minä kaipaan sinua, Jumala.* Israelin matkallamme opas muistutti useaan otteeseen, Muistakaa juoda! 35 viiden asteen helteessä, auringon paistaessa pilvettömältä taivaalta, nestehukan vaara on suuri.

Kuivassa erämaassa peuran elinehto on löytää vettä. Vesi merkitsee elämää. Raamatussa vesi onkin kuva Jumalan antamasta elämästä. Tai se on kuva uskosta Jumalaan. Jeesus lupasi samarialaiselle naiselle elävää vettä Sykarin kaivolla.

Janoinen peura ei hellitä, ennen kuin se on löytänyt vesipuron. Ihmisen sielun janon tyydyttää vain Jumala, vain usko Jeesukseen.

Vanhan Testamentin aikana jumalanpalveluselämä keskittyi Jerusalemin temppeliin. Nyt tämä koorahilainen veisaaja oli joutunut kauas Jerusalemissa ja yhteisestä jumalanpalveluksesta. Hän koki olevansa kaukana myös Jumalasta, Jumalan selän takana, hengellisessä erämaassa. Hän kirjoittaa, *Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan tulla temppeliin, astua Jumalan kasvojen eteen?*

Hän koki Jumalaan uskovan ihmisen ahdistuksen, kuinka minulle voi käydä näin? Onko Jumala unohtanut, hylännyt minut? Eikö Jumala kuule rukouksiani. Hän kirjoittaa, *Kyyneleet ovat leipäni päivin ja öin, kun minulta alati kysytään: "Missä on Jumalasi?"*

Hermonin juurella, Jordanin alkulähteillä, Psalmin kirjoittajan ajatukset lähtevät juoksemaan virtaavien pienten purojen kanssa. Pian noista pienistä lähteistä ja puroista muodostuu joki, joka laskee Gennesaretin järveen ja siitä edelleen Kuolleeseen mereen.

Sillä samalla järvellä Jeesuksen opetuslapset joutuivat elämänsä myrskyn kouriin. Silloin ei enää kaivattu vesipurojen ääreen, ei olisi tarvittu enää tippaakaan lisää vettä. Myrskyaallot uhkasivat henkeä, hätä oli suuri, kuolemankauhut järkyttivät.

Samanlaista elämän perusteita ravistelevaa kokemusta Psalmi kuvaa näin, *Syvyys huutaa syvyydelle, kun sinun koskesi pauhaavat - kaikki sinun tyrskysi ja aaltosi ovat vyöryneet ylitseni.*

Mutta huomaitko, kuinka tuo koorahilainen veisaaja kuvaa omaa elämänsänsä? Hän puhui Jumalalle, rukoili Jumalaa ja sanoi, *Sinun tyrskysi ja aaltosi.* Hän tunnusti ja uskoi, että hänen elämänhätänsä oli tullut Jumalan kädestä. Jumala ei ollut tehnyt virhettä heittäessään hänet maan ääriin.

Eikö niin, on helppo uskoa Jumalaan hyvänä päivänä, kun aurinko paistaa ja linnut laulaa. Kunpa osaisimme ottaa Jumalan kädestä sen huononkin päivän. Elämän murheiden ja surujen keskellä säilyttää uskon hyvään Jumalaan ja rakkaaseen Jeesukseen. Antakoon Jumala Sinulle ja minulle tuollaista koeteltua uskoa, uskoa Hänen hyvyiteensä elämän myrskyissäkin!

Psalmin ahdistavien tuntojen keskellä on ihmeellinen jae. *Päivällä Herra säätää armonsa.*

Miten niin päivällä Jumala antaisi armonsa? Päivällä, siis valossa, kaikkien nähden, julkisesti. Kun Jeesus oli ristillä, oli keskipäivä. Keskipäivän yllättävää pimeyttä kesti kolme tuntia, sen jälkeen Jeesus kuoli. Siis Jeesus kuoli keskellä päivää! Pimeyden keskelle tuli päivän kirkkaus. Synnin keskelle tuli Jumalan pelastusteko. Tämä Psalmin ennustama Jumalan ilmeinen, päivänkirkas, julkinen pelastus koskee kaikkia, Sinuakin! *'Päivällä Herra osoittaa rakkautensa!'*

Tuo jae jatkuu, *Yöllä saan laulaa Hänen kiitostaan ja rukoilla elävää Jumalaa.* Meidän kokemuksemme on, että yöllä elämän vastoinkäymiset, ahdistukset ja murheet vain kasvavat. Yöllä unikaan ei tule huolien vuoksi.

Psalmikirjoittaja kuitenkin sanoo toisin, yölläkin saa rukoilla Jumalaa ja jopa kiittää Häntä vastoinkäymisten keskellä. Jumala antaa levon ja rauhan sydämeen elämän tyrskyjen keskellä. Se on se Jeesuksen lupaama Hänen antamansa rauhansa. Sinunkin elämäsi kaikkineen on Jeesuksen hyvissä käsissä.

Psalmi 42 päättyy hauskesti ja lohdullisesti. Kirjoittaja ryhtyy omaksi sielunhoitajakseen, terapeutikseen. Hän muistuttaa itselleen Jumalan uskollisuudesta. Sinäkin saat laittaa turvasi Jumalan Sanan, Raamatun, lupausten varaan.

Näin tuo koorahilainen veisaaja päättää ahdistavat pohdiskelunsa, *Miksi olet masentunut, sieluni, miksi olet niin levoton? Odota Jumalaa! Vielä saan kiittää Häntä, Jumalaani, auttajaani.*

Älä Sinäkään ole levoton, älä masennu, odota uskossa Jumalaa, luota Häneen. Aivan varmasti Jumala kuulee ja antaa apunsa Sinullekin. Et ole ahdistuksessasi ja hädässäsi yksin, Jeesus on

lupauksensa mukaan Sinun kanssasi nyt ja joka ikisenä elämäsi päivänä. Laita Häneen toivosi. Saat uskoa ja luottaa Jeesukseen, Sinun Jumalaasi.

Tähän puheeseeni liittyy jälkinäytös. Huhtikuisen matkan jälkeen kerroin näitä Israelin terveisiä parissakin seuratilanteessa. Toukokuun lopulla sain kutsun antamaan sairaan ehtoollista. Silloin tämä ystävä, joka ei tiennyt mitään puheistani, halusi lahjoittaa maalaamansa kauniin taulun Seinäjoen Hyvän Paimenen kappelillemme. Tuossa taulussa on kaksi peuraa vesipurojen äärellä ja taulun takana teksti Psalmin 42 alusta. Kaksi päivää myöhemmin tämä taitelijaystävä nukkui pois. Hänen kaipauksensa päättyi, Hän sai päästä taivaan kotiin.

Aamen.